

oma kuva toisena
VIDEOTAITEEN ESITYSSARJA PORIN TAIDEMUSEOSSA
12.3.-21.4.1996

Porin taidemuseon kokoama kansainvälisen videotaideteen esityssarja **oma kuva toisena** tarjoaa erilaisia kuvakulmia taiteilijoiden tulkintaan omasta itsestään tai kuvattavasta kohteestaan jonkin toisena: roolihahmona, kaksoisolentona, kahden ihmisen yhteensulautumana, voimakkaan tunnekuohon muuntamana tai tarkkailun kohteena.

Sarjan aloittaa videodokumentointi jugoslavalais-saksalaisen taiteilijaparin **Marina Abramovic & Ulayn** vuosina 1977-78 toteuttamasta neljästä aktiosta, joissa testataan ihmisen fyysistä ja henkistä kestävyyttä. Näissä aktioissa nainen ja mies toimivat yhtenä kokonaisuutena hengityksen, kosketuksen, äänen tai läsnäolon energian kautta. Ykseys muodostuu äärimmäisen latautuneesta tilanteesta, jonka intensiivisyys kasvaa lähes huomaamatta sietokyvyn rajoille.

Amerikkalaisen **Bill Violan** video *The Passing* koostuu unen, alitajunnan ja valvetilan eri tasoista. Se pohjautuu taiteilijan henkilökohtaisiin kokemuksiin äitinsä kuoleman ja tyttärensä syntymän ajalta. Hitaasti etenevässä kuvakerronnassa unenomaiset muistikuvat ja kirkkaan tajunnan välähdykset vuorottelevat raskaan hengityksen rytmittämänä. Vesi on teoksessa toistuva kuva-aihe ja symboli; raskas läpikuultava massa, joka suojaa ja luo uutta elämää, ja toisaalta sulkee sisälleen ja hukuttaa.

Los Angelesissa vaikuttavat taiteilijat **Paul McCarthy** ja **Mike Kelley** ottavat tarinansa lähtökohdaksi Joanna Spyrin moraalisen opetuskertomuksen orvosta Heidi-tytöstä. Videossa alppimajan idylli on makaaberin huumorin sekä kauhuelokuvissa käytettyjen nukkien ja naamioiden keinoin muutettu raadolliseksi kuvaukseksi niistä traumaattisista kokemuksista, jotka liittyvät ihmisen henkiseen kehitykseen sekä suhteeseen omaan kehoonsa ja sen toimintoihin.

Herrasmiestaiteilijapari **Gilbert & George** Lontoosta esittelee videossaan henkilökohtaisia käsityksiään elämästä ja taiteesta. Taiteilijapari hyödyntää tietoisesti ristiriitaisia aineksia luodessaan kokonaiskuvaa maailmastaan. He parodioivat englantilaisen yläluokan seremoniallista elämäntapaa äärimmäisen harkitulla käytöksellään ja puhetavallaan. Heidän persoonallisuutensa toinen puoli tulee esiin kiinnostuksena katupoikien tarinoihin sekä aika ajoin esiin purkautuvana absurdiräpänä käytöksenä.

Nuoren lontoolaisen taiteilijan **Sam Taylor-Woodin** videossa *Method in Madness* katsoja asetetaan voimakkaan inhimillisen tunnepurkauksen todistajaksi. Teos dokumentoi henkisen romahduksen partaalla olevan miehen reaktioita tuskan ja ahdistuksen purkamiseksi.

Sarjan päättää valokuvaajaklassikko **Larry Clark**, jonka video on kuvattu amerikkalaisesta televisio-ohjelmasta. Siinä studiossa istuvat nuoret saavat pääasiallisesti asiattomia kommentteja suoraan lähetykseen soittavilta katsojilta. Sekavan keskustelun ja levottoman tunnelman keskellä Clark keskittyy itsepintaisesti Nate- nimisen nuorukaisen ilmeiden tallentamiseen.

Teoksia esitetään ”viikon video” periaatteella, eli jokaista videota esitetään tiistaista sunnuntaihin taidemuseon aukioloaikoina. Esityssarjan aikana Porin taidemuseossa on myynnissä rajoitettu erä sarjan taiteilijoiden teoksia käsittelevää kirjallisuutta.